

Сагласно домаћим и међународним прописима, власништво СПЦ над имовином у Црној Гори је неспорно. Међутим, позивајући се обавезе из Закона о слободи вјероисповијести..., сва та имовина мора до краја године, а највероватније до јесењих избора, да буде прекњижена као државна. Након доношења више стотина решења о подржављену црквене имовине, што ће се можда обавити до јесењих избора, СПЦ би имала право да оспорава такву национализацију и да води безуспешне поступке пред црногорским судовима.

Света Столица, Јеврејска верска заједница и Исламска заједница, као нерегистроване традиционалне верске заједнице, НЕЗАВИСНО од прописа који су у то време важили у Црној Гори, закључиле су трајне уговоре о своме положају са Црном Гором или са Владом Црне Горе. Вероватно да би избегле сатанизацију, коју сада доживљава СПЦ у ЦГ, нпр.: да руше Црну Гору као највећи демократски пројекат Европе након рушења Берлинског зида, да врше бруталну агресију против Црне Горе; да онемогућавају остваривање верских права националних Црногораца; да им неће бити враћена имовина огромне вредности национализована пре више десетина година; да су пре и након 1918. године отели државну имовину; да свештенство и верници СПЦ представљају лудачки покрет; да свештенство са верницима СПЦ праве циркус у Црној Гори и сл. - пре осам година Света Столица, Јеврејска верска заједница и Исламска заједница, као нерегистроване традиционалне верске заједнице, НЕЗАВИСНО од прописа који су у то време важили у Црној Гори, закључиле су трајне уговоре о своме положају са Црном Гором или са Владом Црне Горе и то, како је наведено:

Имајући у виду вишевековно присуство Католичке Цркве у Црној Гори... Уважавајући улогу коју је Католичка црква имала на друштвеном, културном и образовном подручју... Црна Гора и Света Столица сагласили су се о томе, да „Црна Гора признаје јавно правни субјективитет Католичке цркве, у складу са начелима Устава и канонским правом Католичке цркве“ - па су 24.11.2011. године у Ватикану потписале "ТЕМЕЉНИ УГОВОР између Црне Горе и Свете Столице", који је ратификован Законом о потврђивању

Пише: Фонд за развој демократије
субота, 23 мај 2020 08:15

Темељног уговора између Црне Горе и Свете Столице. На тај начин овај Темељни уговор постао је међународно признати уговор са важношћу изнад црногорских прописа. Уговор су потписали др. Игор Лукшић за Црну Гору и Тарцисим Цард. Бертонео, Државни секретар Његове Светости за Свету Столицу.

Иначе, скоро истоветан темељни уговор СПЦ је одавно (3.12.2007.) закључила са БиХ.

Од тренутка потписивања наведених уговора на те верске заједнице више се не односи било какав па ни Закон о слободи вјероисповијести и ове верске заједнице уопште нису заинтересоване за његову судбину

Два месеца касније или 30.1.2012. године, Влада ЦГ и Исламска заједница у ЦГ потписале су трајан: "УГОВОР О УРЕЂЕЊУ ОДНОСА ОД ЗАЈЕДНИЧКОГ ИНТЕРЕСА између Владе ЦГ и Јеврејске заједнице у ЦГ", у коме је гарантовано да: „Црна Гора признаје правни субјективитет који је Исламска заједница у Црној Гори имала прије ступања на снагу овог уговора“.

Дан касније или 31.1.2012. године, Влада ЦГ и Јеврејска заједница потписале су трајан: "УГОВОР О УРЕЂЕЊУ ОДНОСА ОД ЗАЈЕДНИЧКОГ ИНТЕРЕСА између Владе ЦГ и Исламске заједнице у ЦГ" у коме је такође гарантовано да: „Црна Гора признаје правни субјективитет Јеврејске заједнице у Црној Гори прије ступања на снагу овог уговора“

Од тренутка потписивања наведених уговора на те верске заједнице више се не односи било какав па ни Закон о слободи вјероисповијести и ове верске заједнице уопште нису заинтересоване за његову судбину.

Три месеца касније или 20.4.2012. године и Српска православна црква је поднела Црној Гори предлог темељног уговора, који до данас није закључен. Међутим, вероватно под притиском и у страху од недавних литија, Црна Гора је изразила жељу да потпише темељни уговор, на шта упућују и следеће изјаве:

